

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (dešimtoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. sausio 18 d.*¹

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvas kapitalo judėjimas – SESV 63 ir 65 straipsniai – Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 – 11 straipsnis – Mokesčiai nuo pajamų iš kapitalo, kuriais finansuojama valstybės narės socialinės apsaugos sistema – Išimtis, taikoma Europos Sąjungos piliečiams, apdraustiems kitos valstybės narės socialiniu draudimu – Fiziniai asmenys, apdrausti trečiosios valstybės socialiniu draudimu – Nevienodas vertinimas – Atribojimas – Pateisinimas“

Byloje C-45/17

dėl *Conseil d'État* (Valstybės Taryba, Prancūzija) 2017 m. sausio 25 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2017 m. sausio 30 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Frédéric Jahin

prieš

Ministre de l'Économie et des Finances,

Ministre des Affaires sociales et de la Santé

TEISINGUMO TEISMAS (dešimtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininko pareigas einantis A. Borg Barthet, teisėjai M. Berger ir F. Biltgen (pranešėjas),

generalinis advokatas P. Mengozzi,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- F. Jahin, atstovaujamo advokato E. d'Onorio di Meo,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos D. Colas ir R. Coesme,
- Europos Komisijos, atstovaujamos D. Martin ir L. Malferrari,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

* Proceso kalba: prancūzų.

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 63–65 straipsnių ir 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004, p. 1.; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72, ir klaidų ištaisymas, OL L 188, 2013, p. 10) 11 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Frédéric Jahin ginčą su *ministre de l'Économie et des Finances* (ekonomikos ir finansų ministras, Prancūzija) ir *ministre des Affaires sociales et de la Santé* (socialinių reikalų ir sveikatos apsaugos ministras, Prancūzija) dėl sumokėtų įvairių įmokų ir mokesčių už 2012–2014 m. Prancūzijoje gautas pajamas iš turto.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Nuo 2010 m. gegužės 1 d. Reglamentu Nr. 883/2004 buvo panaikintas 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (jo redakcija iš dalies pakeista ir atnaujinta 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 3; toliau – Reglamentas Nr. 1408/71). Tačiau dėl Reglamento Nr. 883/2004 nuostatų, reikšmingų šiuo atveju, nebuvo atlikta esminių pakeitimų, palyginti su tomis, kurios atitiko esančias panaikintame reglamente.
- 4 Reglamento Nr. 883/2004 2 straipsnio „Asmenys, kuriems taikomas šis reglamentas“ 1 dalyje nustatyta:
„Šis reglamentas taikomas valstybės narės piliečiams, asmenims be pilietybės ir pabėgėliams, gyvenantiems vienoje iš valstybių narių, kuriems yra ar buvo taikomi vienos ar daugiau valstybių narių teisės aktai, bei jų šeimos nariams ir maitintojo netekusiems asmenims.“
- 5 Šio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta:
„Šis reglamentas taikomas visiems teisės aktams, kurie apima šias socialinės apsaugos sritis:
a) ligos išmokas;
b) motinystės ir lygiavertės tėvystės išmokas;
c) invalidumo išmokas;
d) senatvės išmokas;
e) maitintojo netekimo išmokas;
f) išmokas dėl nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų;
g) išmokas mirties atveju;
h) bedarbio išmokas;

- i) priešpensines išmokas;
- j) išmokas šeimai.“

6 To paties reglamento 11 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, taikomi tik vienos valstybės narės teisės aktai. <...>“

7 Pagal 2011 m. liepos 1 d. Europos ekonominės erdvės (EEE) Jungtinio komiteto sprendimą Nr. 76/2011, kuriuo iš dalies keičiamas EEE susitarimo VI priedas (Socialinė apsauga) ir 37 protokolai (OL L 262, 2011, p. 33), Reglamentas Nr. 883/2004 taikomas visoms EEE valstybėms narėms.

8 Be to, dėl Šveicarijos Konfederacijos 1999 m. birželio 21 d. Liuksemburge pasirašyto Europos bendrijos ir jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo (OL L 114, 2002, p. 6), kuris įsigaliojo 2002 m. birželio 1 d., 8 straipsnyje numatyta, kad pagal šio susitarimo II priedą susitariančiosios šalys parengia nuostatas dėl socialinės apsaugos sistemų suderinimo. 2012 m. kovo 31 d. Jungtinio komiteto, įsteigto Europos bendrijos ir jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimu dėl laisvo asmenų judėjimo, Sprendimu Nr. 1/2012 dėl laisvo asmenų judėjimo, kuris pakeitė minėto susitarimo dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo II priedą (OL L 103, 2012, p. 51), kuris įsigaliojo 2012 m. balandžio 1 d., buvo atnaujintas minėto priedo A skyrius ir jame dabar daroma nuoroda į Reglamentą Nr. 883/2004.

Prancūzijos teisė

9 Pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms taikytinos redakcijos *Code général des impôts* (Bendrasis mokesčių kodeksas) 1600-0 C straipsnyje numatyta:

„Bendroji socialinė įmoka nuo pajamų iš turto nustatoma, kontroliuojama ir renkama pagal *Code de la sécurité sociale* (Socialinės apsaugos kodeksas) L.136-6 straipsnį.“

10 Socialinės apsaugos kodekso, iš dalies pakeisto 2012 m. rugpjūčio 16 d. Įstatymu Nr. 2012-958, L.136-6 straipsnis suformuluotas taip:

„I. – Fiziniai asmenys, kurie mokesčių tikslais laikomi nuolat gyvenantys Prancūzijoje, kaip tai suprantama pagal Bendrojo mokesčių kodekso 4B straipsnį, moka įmoką nuo pajamų iš turto, apskaičiuojamą nuo sumos iki mokesčių mokėjimo, nuo kurios nustatomas pajamų mokestis <...>

Ibis. – Taip pat apmokestinami fiziniai asmenys, kurie mokesčių tikslais nėra laikomi nuolat gyvenantys Prancūzijoje, kaip tai suprantama pagal Bendrojo mokesčių kodekso 4B straipsnį; jie moka įmoką nuo pajamų, nurodytų to paties kodekso 164B straipsnio I dalyje, apskaičiuojamą nuo sumos iki mokesčių mokėjimo, nuo kurios nustatomas pajamų mokestis.

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

11 F. Jahin, Prancūzijos pilietis, gyvena Kinijoje nuo 2003 m. Jis vykdo šioje šalyje profesinę veiklą ir yra apdraustas pagal privačią socialinės apsaugos sistemą.

12 2012–2014 m. Prancūzijoje jis buvo apmokestintas įvairiais mokesčiais nuo pajamų iš nekilnojamojo turto ir kapitalo prieaugio, atsiradusio dėl nekilnojamojo turto perleidimo.

- 13 Teisingumo Teismas, į kurį šis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, t. y. *Conseil d'État* (Valstybės Taryba, Prancūzija), jau buvo kreipęsis su prašymu priimti prejudicinį sprendimą kitoje byloje dėl tokių pačių mokesčių, priėmė 2015 m. vasario 26 d. Sprendimą *Ruyter* (C-623/13, EU:C:2015:123), kuriame iš esmės nusprendė, kad tokie mokesčiai tiesiogiai ir reikšmingai susiję su atitinkamomis Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnyje išvardytomis socialinės apsaugos sritimis, todėl jie patenka į šio reglamento taikymo sritį ir jiems taikomas šio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas tik vienos valstybės narės teisės aktų taikymo principas, net jeigu šie mokesčiai mokami nuo apmokestintų asmenų pajamų iš turto, neatsižvelgiant į jų vykdomą profesinę veiklą.
- 14 Priėmus šį sprendimą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas 2015 m. liepos 27 d. sprendimu nusprendė, kad bet kuris fizinis asmuo, apdraustas pagal kitos valstybės narės socialinės apsaugos sistemą, turi teisę prašyti atleisti nuo mokesčių, kurie buvo taikomi Prancūzijoje pajamoms iš jo turto.
- 15 Tvarka, kuria vadovaujantis galima atgauti pažeidžiant Sąjungos teisę taikytus mokesčius, buvo paašikinta dviejuose 2015 m. spalio 20 d. paskelbtuose pranešimuose spaudoje, kuriuos pateikė *Secrétaire d'État chargé du Budget* (valstybės sekretorius, atsakingas už biudžetą, Prancūzija) ir *Directeur général des Finances publiques* (valstybės finansų generalinis direktorius, Prancūzija). Juose visų pirma nurodyta, kad teisė į mokesčių grąžinimą numatyta tik fiziniams asmenims, apdraustiems socialiniu draudimu ne Prancūzijos Respublikoje, bet kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, EEE valstybėje narėje ar Šveicarijos Konfederacijoje, taigi ji nesuteikiama fiziniams asmenims, apdraustais socialiniu draudimu trečiojoje valstybėje.
- 16 2016 m. kovo 11 d. dėl šių pranešimų spaudoje F. Jahin kreipėsi į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusį teismą ir teigė, kad buvo piktnaudžiauta įgaliojimais ir kad tokia išimtis prieštarauja Reglamentui Nr. 883/2004 ir laisvo kapitalo judėjimo principui, kuris garantuojamas pagal SESV 63 straipsnį.
- 17 Šiomis aplinkybėmis *Conseil d'État* (Valstybės Taryba) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„Ar SESV 63, 64 ir 65 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad:

- 1) aplinkybė, kad asmeniui, apdraustam socialiniu draudimu <...> Sąjungai nepriklausančioje valstybėje, kuri nėra [EEE] valstybė narė ar [Šveicarijos Konfederacija], taikomi, kaip ir asmenims, apdraustiems socialiniu draudimu Prancūzijoje, mokesčiai nuo pajamų iš kapitalo, nustatyti Prancūzijos teisės aktuose, patenkančiuose į [Reglamento Nr. 883/2004] taikymo sritį, nepaisant to, kad, atsižvelgiant į šio reglamento nuostatas, asmeniui, apdraustam ne [Prancūzijos Respublikos], o kitos valstybės narės socialiniu draudimu, jie negali būti taikomi, yra kapitalo judėjimo iš trečiųjų šalių ar į jas apribojimas, kuris iš principo draudžiamas pagal SESV 63 straipsnį;
- 2) jeigu į šį pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, šis kapitalo judėjimo apribojimas, kuris kildinamas bendrai iš Prancūzijos teisės aktų, pagal kuriuos ginčijami mokesčiai taikomi visiems tam tikrų pajamų iš kapitalo gavėjams, tuose teisės aktuose niekaip neatsižvelgiant, kur šie asmenys yra apdrausti socialiniu draudimu, ir iš <...> Sąjungos antrinės teisės akto, gali būti laikomas atitinkančiu minėto [SESV] straipsnio nuostatas, visų pirma:
  - atsižvelgiant į [SESV] 64 straipsnio 1 dalį, kiek tai susiję su kapitalo judėjimu, kuris patenka į jos taikymo sritį, dėl to, kad apribojimą lemia vienos valstybės narės teisės aktų taikymo principas, numatytas [Reglamento Nr. 883/2004] 11 straipsnyje, į Sąjungos teisę įtrauktame [Reglamento Nr. 1408/71] 13 straipsniu, t. y. iki 1993 m. gruodžio 31 d., nors nagrinėjami mokesčiai nuo pajamų iš kapitalo buvo nustatyti ir pradėti taikyti po 1993 m. gruodžio 31 d.,

- atsižvelgiant į [SESV] 65 straipsnio 1 dalį dėl to, kad Prancūzijos mokesčių teisės aktuose, taikomuose laikantis 2004 m. balandžio 29 d. reglamento, skirtingai vertinami mokesčių mokėtojai, kurių padėtis nėra tokia pati remiantis kriterijumi, grindžiamu apsidraudimu socialinės apsaugos draudimu,
- atsižvelgiant į privalomuosius bendrojo intereso pagrindus, galinčius pateisinti laisvo kapitalo judėjimo apribojimą, kildinamus iš to, kad nuostatos, kurios būtų vertinamos kaip kapitalų judėjimo iš trečiųjų šalių ar į jas apribojimas, atitinka laisvo darbuotojų judėjimo <...> Sąjungoje tikslą, kurio siekiama [Reglamentu Nr. 883/2004]?”

Dėl prejudicinių klausimų

- 18 Savo dviem klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar SESV 63 ir 65 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiami valstybės narės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, pagal kuriuos tos valstybės narės pilietis, gyvenantis trečiojoje valstybėje, kuri nėra EEE valstybė narė arba Šveicarijos Konfederacija, ir ten apdraustas socialiniu draudimu, toje valstybėje narėje turi mokėti mokesčius nuo pajamų iš kapitalo kaip įmoką pagal socialinės apsaugos sistemą, nustatytą šio reglamento, nors Sąjungos pilietis, priklausantis kitos valstybės narės socialinio draudimo sistemai, nuo jų atleidžiamas dėl Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnyje numatyto principo, pagal kurį socialinės apsaugos srityje taikytini tik vienos valstybės narės teisės aktai, nes tokie nacionalinės teisės aktai sudaro draudžiamus kapitalo judėjimo į trečiąsias šalis ar iš jų apribojimus.
- 19 Visų pirma reikia priminti, kad SESV 63 straipsniu įgyvendinamas laisvas kapitalo judėjimas tarp valstybių narių ir tarp valstybių narių ir trečiųjų šalių.
- 20 Šiuo tikslu SESV 63 straipsnyje, kuris yra SESV IV antraštinės dalies 4 skyriuje „Kapitalas ir mokėjimai“, numatyta, kad uždraudžiami visi kapitalo judėjimo tarp valstybių narių ir tarp valstybių narių ir trečiųjų šalių apribojimai.
- 21 Tai reiškia, kad SESV 63 straipsnyje numatyto laisvo kapitalo judėjimo teritorinė taikymo sritis apima ne tik kapitalo judėjimą tarp valstybių narių, bet ir tokį judėjimą tarp valstybių narių ir trečiųjų valstybių.
- 22 Dėl SESV 63 straipsnio materialinės taikymo srities, nors SESV neapibrėžta „kapitalo judėjimo“ sąvoka, iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad toks judėjimas, kaip tai suprantama pagal tą straipsnį, be kita ko, apima sandorius, kai gyventojai nerezidentai investuoja į nekilnojamąjį turtą valstybės narės teritorijoje (šiuo klausimu žr. 2001 m. sausio 11 d. Sprendimo *Stefan*, C-464/98, EU:C:2001:9, 5 punktą; 2002 m. kovo 5 d. Sprendimo *Reisch ir kt.*, C-515/99, C-519/99–C-524/99 ir C-526/99–C-540/99, EU:C:2002:135, 30 punktą ir 2005 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Blanckaert*, C-512/03, EU:C:2005:516, 35 punktą).
- 23 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad mokesčiai, pavyzdžiui, taikomi pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamus nacionalinės teisės aktus, tiek, kiek jie susiję su pajamomis iš nekilnojamojo turto ir kapitalo prieaugio, atsiradusio dėl nekilnojamojo turto perleidimo, kuriuos valstybėje narėje gavo fizinis asmuo, turintis šios valstybės pilietybę, tačiau gyvenantis trečiojoje valstybėje, kuri nėra EEE valstybė narė arba Šveicarijos Konfederacija, patenka į sąvoką „kapitalo judėjimas“, kaip tai suprantama pagal SESV 63 straipsnį.
- 24 Be to, reikia nustatyti, ar pagal nagrinėjamus nacionalinės teisės aktus savo piliečiams, kurie nuolat gyvena trečiojoje valstybėje, kuri nėra EEE valstybė narė arba Šveicarijos Konfederacija, ir kurie apdrausti pagal tos trečiosios valstybės socialinės apsaugos sistemą, taikomi mokesčiai lemia laisvo kapitalo judėjimo apribojimą, kaip tai suprantama pagal SESV 63 straipsnį.

- 25 Iš suformuotos Teisingumo Teismas jurisprudencijos matyti, kad tarp SESV 63 straipsnio 1 dalyje draudžiamų laisvo kapitalo judėjimo apribojimo priemonių yra tos, kurios gali atgrasyti gyventojus nerezidentus investuoti tam tikroje valstybėje narėje arba šios valstybės narės rezidentus tai daryti kitose valstybėse (2006 m. vasario 23 Sprendimo *Hiltten-van der Heijden*, C-513/03, EU:C:2006:131, 44 punktas; 2016 m. gegužės 26 d. Sprendimo *NN (L) International*, C-48/15, EU:C:2016:356, 44 punktas ir 2016 m. birželio 2 d. Sprendimo *Pensioenfonds Metaal en Techniek*, C-252/14, EU:C:2016:402, 27 punktas).
- 26 Šiuo atveju aišku, kad pagal Prancūzijos teisės aktus jos piliečiai, gyvenantys trečiojoje valstybėje, kuri nėra EEE valstybė narė arba Šveicarijos Konfederacija, ir ten apdrausti socialiniu draudimu, ir Prancūzijos piliečiai, gyvenantys Prancūzijoje ir čia apdrausti socialiniu draudimu, vertinami vienodai, nes abiem atvejais jiems vienodai taikomi šiuose teisės aktuose numatyti mokesčiai nuo pajamų iš kapitalo.
- 27 Vis dėlto palankesnis mokestinis režimas taikomas Sąjungos piliečiams, kurie apdrausti kitos valstybės narės, EEE valstybės narės ar Šveicarijos Konfederacijos socialiniu draudimu, nes jie atleisti nuo tokių mokesčių.
- 28 Tačiau toks skirtingas vertinimas gali atgrasyti fizinius asmenis, kurie apdrausti trečiosios valstybės, kuri nėra EEE valstybė narė arba Šveicarijos Konfederacija, socialiniu draudimu, nuo investavimo į nekilnojamąjį turtą valstybėje narėje, kurios pilietybę jie turi, todėl gali būti ribojamas kapitalo judėjimas iš tokios trečiosios valstybės į tą valstybę narę.
- 29 Todėl nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, yra laisvo kapitalo judėjimo tarp valstybės narės ir trečiosios valstybės apribojimas, kuris yra iš esmės draudžiamas pagal SESV 63 straipsnį.
- 30 Galiausiai, reikia išnagrinėti, ar toks laisvo kapitalo judėjimo apribojimas gali būti pateisinamas.
- 31 Pagal SESV 65 straipsnio 1 dalies a punktą „63 straipsnio nuostatos nepažeidžia valstybių narių teisės <...> taikyti atitinkamas savo mokesčių įstatymų nuostatas, pagal kurias skiriami mokesčių mokėtojai dėl jų skirtingos padėties gyvenamosios vietos <...> atžvilgiu“.
- 32 Iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad ši nuostata, kaip nukrypstanti nuo pagrindinio laisvo kapitalo judėjimo principo, turi būti aiškinama siaurai. Todėl ji negali būti aiškinama taip, kad kiekvienas mokesčių teisės aktas, kuriame daromi skirtumai tarp mokesčių mokėtojų dėl jų gyvenamosios vietos, yra automatiškai suderinamas su Sutartimi (2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Welte*, C-181/12, EU:C:2013:662, 42 punktas ir 2013 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *K*, C-322/11, EU:C:2013:716, 34 punktas).
- 33 Iš tiesų pačią SESV 65 straipsnio 1 dalyje numatytą išimtį riboja to paties straipsnio 3 dalis, kurioje numatyta, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytos nacionalinės teisės nuostatos „neturi sudaryti laisvo kapitalo judėjimo ir mokėjimų, kaip nustatyta 63 straipsnyje, savavališko diskriminavimo ar užslėpto apribojimo“ (2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Welte*, C-181/12, EU:C:2013:662, 43 punktas).
- 34 Taigi reikia atskirti pagal SESV 65 straipsnio 1 dalį leidžiamą nevienodą vertinimą ir pagal to paties straipsnio 3 dalį draudžiamą savavališką diskriminavimą. Iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, jog tam, kad nacionalinės teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, galėtų būti laikomos suderinamomis su laisvą kapitalo judėjimą reglamentuojančiomis Sutarties nuostatomis, reikia, kad skirtingas vertinimas būtų susijęs su objektyviai skirtingomis situacijomis arba jis būtų pateisinamas privalomuoju bendrojo intereso pagrindu (2000 m. birželio 6 d. Sprendimo *Verkooijen*, C-35/98, EU:C:2000:294, 43 punktas; 2004 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Manninen*, C-319/02, EU:C:2004:484, 28 ir 29 punktai ir 2005 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Blanckaert*, C-512/03, EU:C:2005:516, 42 punktas).

- 35 Todėl kyla klausimas, kiek tai susiję su mokesčių, kaip antai nagrinėjamų pagrindinėje byloje, rinkimu, ar, atsižvelgiant į gyvenamąją vietą, Sąjungos piliečio, priklausančio kitos valstybės narės socialinės apsaugos sistemai nei aptariama valstybė narė, ir tos valstybės narės piliečio, kuris apdraustas trečiosios valstybės, kuri nėra EEE valstybė narė arba Šveicarijos Konfederacija, socialiniu draudimu, situacija yra objektyviai skirtinga.
- 36 Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad kriterijus, kuris taikomas pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamas nacionalinės teisės normas, siekiant atskirti mokesčių mokėtojų fizinių asmenų padėtį, aiškiai nėra tiesiogiai susijęs su jų gyvenamąja vieta, tačiau pagrįstas jų priklausymu socialinio draudimo sistemai.
- 37 Vis dėlto kadangi fiziniai asmenys, neapdrausti pagal valstybės narės socialinės apsaugos sistemą, dažniausiai yra šios valstybės gyventojai nerezidentai, dėl tokio kriterijaus faktiškai daromas skirtumas tarp mokesčių mokėtojų fizinių asmenų pagal jų gyvenamąją vietą (šiuo klausimu žr. 2005 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Blanckaert*, C-512/03, EU:C:2005:516, 38 punktą).
- 38 Taigi reikia patikrinti, ar Sąjungos piliečio, apdrausto pagal kitos valstybės narės socialinės apsaugos sistemą, atsižvelgiant į šios valstybės narės teisės aktų tikslą, dalyką ir turinį, padėtis yra panaši į minėtos valstybės narės piliečio, gyvenančio trečiojoje valstybėje, kuri nėra EEE valstybė narė arba Šveicarijos Konfederacija, ir ten apdrausto socialiniu draudimu, padėtį (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 2 d. Sprendimo *Pensioenfonds Metaal en Techniek*, C-252/14, EU:C:2016:402, 48 punktą).
- 39 Dėl šiuo atveju Prancūzijos teisės aktų tikslo primintina, kaip nurodyta šio sprendimo 13–15 punktuose, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamuose pranešimuose spaudai tik paaiškinama mokesčių, rinktų pažeidžiant Sąjungos teisę, grąžinimo tvarka, kiek tai susiję su fiziniais asmenimis, gaunančiais pajamų iš kapitalo Prancūzijoje, bet priklausančių kitos valstybės narės socialinio draudimo sistemai.
- 40 Iš tiesų pagal principą, kad taikomi tik vienos valstybės teisės aktai socialinės apsaugos srityje, numatyta Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnyje, valstybė narė negali Sąjungos piliečiams, apdraustiems pagal kitos valstybės narės socialinės apsaugos sistemą, taikyti tokių mokesčių, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, kurie, nors pagal nacionalinės teisės aktus laikytini mokesčiais, tiesiogiai ir pakankamai reikšmingai susiję su teisės aktais, reglamentuojančiais Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalyje išvardytas socialinės apsaugos sritis, ir kurie specialiai skiriami pirmosios valstybės narės socialinės apsaugos sistemai finansuoti (šiuo klausimu žr. 2015 m. vasario 26 d. Sprendimo *Ruyter*, C-623/13, EU:C:2015:123, 23, 24, 26 ir 39 punktus).
- 41 Šiuo principu, pagal kurį socialinės apsaugos srityje taikytini tik vienos valstybės narės teisės aktai, siekiama, kiek tai susiję su Sąjungos piliečiais, judančiais Sąjungos viduje, išvengti sunkumų, kurių gali kilti tuo pačiu metu taikant kelių valstybių nacionalinės teisės aktus, ir panaikinti nevienodą vertinimą, kurį lemia kartu iš dalies ar visiškai taikomi kelių valstybių teisės aktai (šiuo klausimu žr. 2015 m. vasario 26 d. Sprendimo *Ruyter*, C-623/13, EU:C:2015:123, 37 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 42 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad egzistuoja objektyvus skirtumas tarp atitinkamos valstybės narės piliečio, gyvenančio trečiojoje valstybėje narėje, kuri nėra EEE valstybė narė arba Šveicarijos Konfederacija, ir ten apdrausto socialiniu draudimu, ir Sąjungos piliečio, kuris priklauso kitos valstybės narės socialinės apsaugos sistemai, nes tik pastarajam judant Sąjungos viduje taikomas Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnyje numatytas principas, pagal kurį socialinės apsaugos srityje taikytini tik vienos valstybės narės teisės aktai, padėtis.
- 43 Taigi, nėra jokio objektyvaus skirtumo tarp valstybės narės piliečio, gyvenančio trečiojoje valstybėje, kuri nėra EEE valstybė narė arba Šveicarijos Konfederacija, ir ten apdrausto socialiniu draudimu, padėtis ir tos pačios valstybės narės piliečio, kuris joje gyvena ir priklauso jos socialinės apsaugos sistemai, padėtis, nes abiem atvejais jie nepasinaudojo judėjimo laisve Sąjungoje ir todėl negali reikalauti taikyti principą dėl tik vienos valstybės narės socialinės apsaugos teisės aktų taikymo.

- 44 Tai reiškia, kad nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, atsižvelgiant į SESV 65 straipsnio 1 dalies a punktą, gali būti pateisinami objektyviai skirtinga fizinio asmens, valstybės narės piliečio, tačiau gyvenančio trečiojoje valstybėje, kuri nėra EEE valstybė narė arba Šveicarijos Konfederacija ir kurios socialinės apsaugos sistemai jis priklauso, ir Sąjungos piliečio, gyvenančio kitoje valstybėje narėje ir ten apdrausto socialiniu draudimu, situacija.
- 45 Bet kuriuo atveju reikia pridurti, kad bet koks kitoks aiškinimas reikštų, kad valstybės narės pilietis, gyvenantis trečiojoje valstybėje, kuri nėra EEE valstybė narė arba Šveicarijos Konfederacija, kaip antai F. Jahin, gali pasinaudoti Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnyje numatytu principu dėl tik vienos valstybės narės socialinės apsaugos teisės aktų taikymo, nors, remiantis šio reglamento 2 straipsnio 1 dalimi, jis taikytinas tik valstybių narių piliečiams, kuriems taikomi vienos ar daugiau valstybių narių teisės aktai.
- 46 Taigi, kadangi SESV nėra jokių nuostatų, pagal kurias laisvas darbuotojų judėjimas būtų taikomas ir asmenims, kurie juda į trečiąją valstybę, būtina išvengti, kad dėl SESV 63 straipsnio 1 dalies aiškinimo, kiek tai susiję su santykiais su trečiosiomis šalimis, kurios nėra EEE valstybės narės arba Šveicarijos Konfederacija, asmenys, kurie nepatenka į teritorinę laisvo darbuotojų judėjimo taikymo sritį, galėtų turėti iš šios laisvės naudos (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, 100 punktą).
- 47 Remiantis tuo, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti taip: SESV 63 ir 65 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jais nedraudžiami valstybės narės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, pagal kuriuos tos valstybės narės pilietis, nuolat gyvenantis trečiojoje valstybėje, kuri nėra EEE valstybė narė arba Šveicarijos Konfederacija, ir ten apdraustas socialiniu draudimu, toje valstybėje narėje turi mokėti įmokas nuo pajamų iš kapitalo kaip įmoką pagal socialinės apsaugos sistemą, nustatytą tos valstybės narės, nors Sąjungos pilietis, priklausantis kitos valstybės narės socialinio draudimo sistemai, nuo jų atleidžiamas dėl Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnyje numatyto principo, pagal kurį socialinės apsaugos srityje taikytini tik vienos valstybės narės teisės aktai.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 48 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiai teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (dešimtoji kolegija) nusprendžia:

SESV 63 ir 65 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jais nedraudžiami valstybės narės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, pagal kuriuos tos valstybės narės pilietis, nuolat gyvenantis trečiojoje valstybėje, kuri nėra Europos ekonominės erdvės (EEE) valstybė narė arba Šveicarijos Konfederacija, ir ten apdraustas socialiniu draudimu, toje valstybėje narėje turi mokėti įmokas nuo pajamų iš kapitalo kaip įmoką pagal socialinės apsaugos sistemą, nustatytą tos valstybės narės, nors Sąjungos pilietis, priklausantis kitos valstybės narės socialinio draudimo sistemai, nuo jų atleidžiamas dėl 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 11 straipsnyje numatyto principo, pagal kurį socialinės apsaugos srityje taikytini tik vienos valstybės narės teisės aktai.

Parašai.

i — 3, 7, 17, 23, 35, 42, 43, 47 punktuose ir rezoliucinėje dalyje kalbinio pobūdžio pataisymas padarytas paskelbus šį tekstą pirmą kartą.